

<div><div> </div></div>	نگاه	<div><div> </div></div>
معیین میناق		

در جوامع مدرن، یکی از مباحث مهم در جامعه‌شناسی شهری، توجه به گروه‌هایی است که در طراحی و برنامه‌ریزی شهری نادیده گرفته شده‌اند. یکی از این گروه‌ها، افراد دارای معلولیت هستند که به دلایل مختلف، از جمله نبود دسترسی به زیرساخت‌های شهری مناسب، به «شهروندان نامرئی» تبدیل شده‌اند. این نامرئی‌بودن به معنای واقعی و نامدین آن است؛ به طوری که این افراد نه‌تنها در فضای شهری به‌خوبی دیده نمی‌شوند، بلکه در سیاست‌گذاری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و حتی در گفت‌مان عمومی نیز کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. در این مقاله، به بررسی عوامل، پیامدها و راهکارهای حل این مسئله پرداخته می‌شود.

یکی از اصلی‌ترین دلایل نامرئی‌بودن معلولان، نبود زیرساخت‌های شهری مناسب است. بسیاری از شهرهای دنیا، به‌ویژه در کشورهای درحال‌توسعه، طراحی خود را براساس نیازهای افراد سالم و بدون محدودیت‌های جسمی انجام داده‌اند. خیابان‌هایی با پیاده‌روهای پارک، نبود رمپ‌های استاندارد، سیستم حمل‌ونقل عمومی غیرقابل دسترس و این ساختمان‌های عمومی بدون آسانسور یا تجهیزات مناسب، نمونه‌هایی از این مشکلات هستند. این وضعیت باعث می‌شود افراد دارای معلولیت نتوانند به‌راحتی در فضای شهری حضور داشته باشند و در نتیجه، از فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کنار گذاشته شوند.

از سوی دیگر، نگرش‌های اجتماعی نیز نقش مهمی در نامرئی‌بودن این افراد دارد. بسیاری از جوامع هنوز نگاه منفی یا تحرم‌آمیزی به معلولان دارند که این خود باعث محدودیت در فرصت‌های اجتماعی آنان می‌شود. این نگرش‌ها می‌تواند موجب ایجاد احساس انزوا و کاهش اعتمادبه‌نفس در افراد دارای معلولیت شود؛ به طوری که حتی اگر امکانات مناسب نیز فراهم شود، تمایلی به حضور در فضای عمومی نداشته باشند.

نامرئی‌بودن معلولان در شهرها پیامدهای گسترده‌ای دارد که فراتر از حوزه فردی است و کل جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. از نظر روانی، این انزوا می‌تواند به احساس بی‌ارزشی و افسردگی در افراد دارای معلولیت منجر شود. نبود دسترسی به فضاهای عمومی و اجتماعی نه‌تنها از مشارکت آنان در زندگی شهری جلوگیری می‌کند، بلکه امکان دسترسی آنان به فرصت‌های شغلی، آموزشی و فرهنگی را نیز محدود می‌کند.

از نظر اجتماعی، عدم حضور فعال معلولان در فضای شهری، منجر به کاهش تنوع اجتماعی و افزایش نابرابری‌ها می‌شود. شهرها به عنوان فضاهای عمومی، باید نمایانگر تنوع جمعیت خود باشند. عدم حضور معلولان در این فضاها به معنای نبود برابری در استفاده از حقوق شهروندی است. علاوهبراین، این مسئله باعث می‌شود جامعه به‌تدریج از درک نیازها و مسائل این گروه فاصله بگیرد و برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌ها نیز براساس نیازهای آنها انجام نشود.

یکی از عوامل اصلی در نادیده‌گرفتن معلولان، کمبود قوانین و مقررات مؤثر و اجرای ناکافی اجتماعی است. بسیاری از کشورها قوانینی برای حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت تصویب کرده‌اند، اما اجرای این قوانین اغلب به دلایل مختلفی از جمله کمبود منابع مالی، ضعف مدیریتی و عدم آگاهی عمومی ناقص است. به عنوان مثال، قانون دسترسی معلولان به امکانات شهری ممکن است وجود داشته باشد، اما در عمل بسیاری از ساختمان‌ها و فضاهای عمومی همچنان برای این افراد غیرقابل دسترس باقی می‌مانند. یکی دیگر از عوامل، عدم مشارکت معلولان در فرایند تصمیم‌گیری است. سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های شهری معمولاً بدون مشارکت فعال این گروه انجام می‌شوند و در نتیجه، نیازها و دیدگاه‌های آنان در نظر گرفته نمی‌شود. این وضعیت به معنای نادیده‌گرفتن تجربه زیسته و دانش عملی آنان است که می‌تواند به طراحی شهری بهتر کمک کند.

برای حل مسئله نامرئی‌بودن معلولان در شهرها، نیاز به تغییرات اساسی در سطح فردی، اجتماعی و نهادی وجود دارد. در ادامه، به برخی از راهکارهای کلیدی اشاره می‌شود:

شهرها باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که تمامی افراد، بدون توجه به محدودیت‌های جسمی یا حسی، بتوانند از فضاهای عمومی استفاده کنند. این شامل ایجاد رمپ‌ها، آسانسورهای استاندارد، علائم قابل فهم برای افراد نابینا و ناشنوا و سیستم حمل‌ونقل عمومی دسترس‌پذیر است. برای کاهش نگاه منفی و افزایش پذیرش اجتماعی، نیاز به آموزش عمومی و فرهنگ‌سازی است. این آموزش‌ها می‌تواند از طریق رسانه‌ها، مدارس و کمپین‌های اجتماعی انجام شوند و هدف آنها ارتقای آگاهی عمومی درباره حقوق و توانایی‌های افراد دارای معلولیت باشد. همچنین، قوانین موجود باید به طور مؤثر اجرا شوند و در صورت لزوم، قوانین جدیدی برای حمایت از حقوق معلولان تصویب شود. علاوهبراین، ایجاد نهادهای نظارتی مستقل برای بررسی وضعیت دسترس‌پذیری فضاهای عمومی و گزارش تخلفات می‌تواند به بهبود شرایط کمک کند.

یکی از اصول کلیدی در برنامه‌ریزی شهری، مشارکت تمامی گروه‌های اجتماعی است. افراد دارای معلولیت باید در فرایند طراحی و برنامه‌ریزی شهری مشارکت داشته باشند تا نیازها و اولویت‌های آنان به‌درستی در نظر گرفته شود. فناوری می‌تواند نقش مهمی در بهبود دسترس‌پذیری ایفا کند. استفاده از ابزارهایی مانند اپلیکیشن‌های نقشه‌برداری برای نشان‌دادن مسیرهای دسترس‌پذیر، دستگاه‌های هوشمند برای کمک به افراد نابینا و ناشنوا و وسایل حمل‌ونقل الکتریکی برای افراد دارای محدودیت حرکتی از جمله راهکارهای فناوری محور هستند.

معلولان به عنوان بخشی از جمعیت شهری، حق دارند از تمامی امکانات و فرصت‌های موجود در شهر بهره‌مند شوند. نامرئی‌بودن این گروه در فضای شهری نشان‌دهنده نابرابری‌های عمیق اجتماعی و ساختاری است که نیازمند تغییرات جدی است. با اجرای راهکارهای پیشنهادی، می‌توان به شهری دست‌یافت که نه‌تنها برای همه افراد دسترس‌پذیر باشد، بلکه به نمادی از برابری، تنوع و شمول اجتماعی تبدیل شود. ایجاد چنین شهری نه‌تنها به بهبود کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت کمک می‌کند، بلکه کل جامعه را در مسیر توسعه پایدار و عادلانه قرار می‌دهد.

در صحن شورای شهر چه گذشت؛ از بی‌صاحب‌بودن آلودگی هوا تا گزارش عملکرد قرارگاه اجتماعی

سریال تکراری انتصاب مدیران بی‌هدف

نورا حسینی

۵۰ انتصاب و جابه‌جایی در مدت ۶۰ روز؛ این آماری است که حبیب کاشانی، خزانه‌دار شورای شهر تهران، از انتصابات سال آخری شهرداری تهران داده است. او این مدل انتصابات را به صندلی‌بازی کودکان تشبیه می‌کند. انتصابات در شهرداری تهران حتی انتقاد مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران را هم که معمولاً از ورود به حوزه انتصابات و جابه‌جایی‌ها پرهیز می‌کند، به دنبال داشته است. او روز گذشته به خبرنگاران گفت که از تغییر مداوم مدیران راضی نیستم، به هر حال این مدیران زحمت کشیده‌اند و تغییر همواره آنها به مذاق بنده سازگار نیست اما هرکسی هر تصمیمی بخواهد، می‌تواند بگیرد.

انتقاد از انتصابات سال آخری در شهرداری

مهدی اقراریان، رئیس کمیته نظارت شورای شهر تهران هم در این زمینه گفت: یکی از موضوعاتی که مورد انتقاد بخشی از همکاران ما در شورای شهر تهران است، جابه‌جایی‌های بسیار گسترده در سطح مدیران ارشد شهرداری تهران است. علت آن هم این است که این جابه‌جایی در سه سطح اتفاق می‌افتد؛ درحالی‌که براساس گزارش شهرداری از عملکرد این حوزه‌ها، شهرداری از آنها راضی است اما ناگهان آنها را عزل می‌کند و دیگر از آنها در شهرداری استفاده نمی‌شود. برخی از مدیران هم جابه‌جا می‌شوند و این جابه‌جایی‌ها نگران‌کننده است و نبود ثبات در این بخش‌ها باعث عدم خدمات‌رسانی مناسب به شهروندان می‌شود، به‌ویژه آنکه این مدیران خارج از مجموعه شهرداری وارد می‌شوند و بیشتر این انتصابات سیاسی است و برخی آن را انتصابات براساس رفیق‌بازی یا فامیل‌بازی توصیف می‌کنند. انتصابات که مدیری از خارج از مجموعه شهرداری وارد می‌شود که در این حوزه مبتدی است و مشکلات جدی در حوزه خدمات‌رسانی ایجاد می‌کند.

سریال تغییر مکرر مدیران بی‌هدف

جعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران هم برای چندین بار در سه سال گذشته درباره انتصابات در شهرداری تذکر داد و گفت؛ در آخرین ماه‌های این دوره از مدیریت شهری دوباره شاهد تغییر و تحولات گسترده مدیریتی هستیم. انتظا ما این بود که با توجه به بی‌ثباتی‌ای که در طول سه‌سال و نیم گذشته تجربه کرده‌ایم، در ماه‌های آخر شاهد ثبات مدیریتی باشیم، اما متأسفانه همچنان سریال تغییر مکرر مدیران بی‌هدف، استمرار دارد و امیدوارم شهرداری تهران قدر ماه‌های آخر خود را بداند و به جای جابه‌جایی مدیران، به فکر ارائه خدمات باشد.

صندلی نرسد، حکم مشاوره می‌دهند

حبیب کاشانی، عضو شورای شهر تهران هم با انتقاد از تغییرات گسترده مدیریتی در شهرداری گفت: در یکی، دو ماه اخیر، نزدیک به ۵۰ تغییر و تحول در مدیریت شهری داشته‌ایم. این بی‌ثباتی در شرایطی رخ می‌دهد که ما تنها ۳۶۵ روز تا پایان دوره شورا فرصت داریم و زمان زیادی از دست رفته است. او با اشاره به سابقه مدیرانی که مسئولیت‌های کلیدی را بر عهده داشته‌اند، تأکید کرد؛ اگر مدیری توانمند بود، باید او را حفظ کنیم و اگر توانایی لازم را ندارد، نباید به صرف تعارفات در مجموعه باقی بماند. تغییرات مکرر باعث ایجاد سردرگمی و کاهش بهره‌وری شده است. خزانه‌دار شورای شهر تهران با ذکر مثالی، وضعیت فعلی را به بازی دوران کودکی تشبیه کرد و گفت؛ مثل این است که شش صندلی بگذاریم و هفت نفر دور آن بچرخند. هرکس روی صندلی نشست، می‌ماند و دیگری کنار می‌رود. این بی‌ثباتی نه‌تنها برنامه‌های ما را مختل می‌کند، بلکه اعتماد مردم را نیز کاهش می‌دهد.

کاشانی از مدیریت شهری و شورا خواست تا با اتخاذ تصمیمات جدی و ایجاد ثبات در مدیریت، به شهروندان پاسخ‌گو باشند و فرصت باقی‌مانده را به‌درستی مدیریت کنند.

آلودگی هوا نیاز به جلسه سران قوا دارد

روز گذشته باز هم آلودگی هوا و مدیریت کاهش آلودگی هوا مورد انتقاد یکی از اعضای شورای شهر تهران قرار گرفت. مهدی اقراریان، رئیس کمیته نظارت شورای شهر تهران، موضوع آلودگی هوا را بی‌صاحب دانست و گفت در قانون نهادهای زیادی مسئولیت کاهش آلودگی هوا را بر عهده دارند و این مسئولان معتمد باعث بی‌صاحبی این حوزه شده است. او با بیان اینکه با بارش باران، هوای تهران مطلوب شد اما نباید فراموش کنیم که در روزهای آینده مجدداً هوا آلوده خواهد شد. گفت: باید از تجربه دیگر کشورها در این زمینه استفاده شود. رؤسای قوا باید به مسئله تهران بپردازند و این آبرچالش نیاز به مداخله حکمرانی دارد. با این‌الگوی حکمرانی که می‌بینم، مشکلی مثل آلودگی هوا صد صاحب دارد، اما درواقع صاحبی ندارد. او ادامه داد: پیامد این

اتفاقات آلودگی هواست و امیدواریم نمایندگان مجلس و دستگاه قضائی در این زمینه وارد عمل شوند و ما هم باید در شورا دست به دست هم دهیم تا مشکل حل شود. مدیریت شهری آمادگی همکاری با دولت و قوه قضائیه را برای حل مشکل آلودگی هوا دارد. فرزندان ما در این هوای آلوده نفس می‌کشند و پیامدهای زیان‌بار آن سال‌های آینده مشخص خواهد شد.

مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران نیز گفت: ما هم باید در این زمینه حرکت کنیم و نباید منتظر دیگران باشیم. یکایک وظایف و مسئولیت‌های سازمان‌ها و دستگاه‌ها مشخص شده و جلسه مفصلی در این زمینه تشکیل شده است.

مهدی پیرهادی، رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورا هم یادآوری کرد که سال گذشته دیوان محاسبات و دادستانی کل کشور گزارش بسیار دقیقی درباره ترک فعل‌های ۲۳ دستگاه متولی قانون هوای پاک و اقدامات رخ‌داده تهیه کردند. عملکردها ضعیف بوده و دستگاه قضائی نیز گزارش‌های را آماده کرده است. او با بیان اینکه این گزارش به ریاست قوه قضائیه ارسال شده و درباره آلودگی هوا، کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی نیز اقدامات و پیگیری‌هایی را انجام داده است، اظهار کرد؛ با وجود تلاش این دستگاه‌ها، در عمل اقدام خاصی انجام نشده است.

پیرهادی با ارائه پیشنهادی، از رؤسای سه قوه خواست با توجه به اینکه هزاران نفر جان‌شان را به خاطر آلودگی هوا از دست می‌دهند و براساس اعلام وزارت بهداشت، سالانه حدود ۲۰ هزار نفر دچار مرگ زودرس بر اثر آلودگی هوا می‌شوند و سنل آینده نیز نسلی بیمار خواهد بود، رؤسای قوا جلسه‌ای مشترک با موضوع رفع آلودگی هوا برگزار کنند و نتیجه آن را به مردم اعلام کنند.

درد فرزند دیگر قرمز نیست

در جریان جلسه روز گذشته شورای شهر تهران، گزارش معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران درباره برنامه‌ها و اقدامات انجام‌شده در سازمان خدمات و مشارکت‌های اجتماعی قرائت شد و مورد بررسی اعضا قرار گرفت. محمدامین توکلی‌زاده، معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، با بیان اینکه عدد ۱۰ هزار معتاد متجاهر در تهران به دلیل رهاشدگی به ۲۵ هزار نفر افزایش یافت، گفت: ما از مشکل به بحران رسیدیم و تصاویری از سوی رسانه‌ها در تجمعات در شوش، هرندی و خاک سفید و دیگر محدوده‌ها منتشر می‌شد و این تجمعات بدون وجه و عادی شده بود. توکلی‌زاده با بیان اینکه مراکز عمومی برای پذیرش معتادان با شرایط خاص و زخم باز وجود نداشت، یادآور شد: این افراد باید در مراکز تخصصی پذیرش شوند و قابل جذب در مراکز عمومی نیستند و نیاز به مراکز و خدمات ویژه دارند.

او با اعلام اینکه افراد نیز ۱۶ سال و بالای ۶۵ سال نیز در مراکز ما پذیرفته شدند، تصریح کرد: در سازمان بهداشتی و دیگر نهاده‌ها کمک گرفتیم و جلسات تخصصی را بین مددکاران، کارشناسان و مراکز تخصصی برگزار کردیم. در نهایت به یک مرکز تخصصی و مراکز جامع دست پیدا کردیم و امروز هیچ فرید منع پذیرش در تهران نداریم. تمام ابعاد آسیب در این مراکز پذیرفته می‌شود. توکلی‌زاده با بیان اینکه رودره فرزند، هزار و ۲۰۰ معتاد متجاهر روسویی و ثابت داشت و محدوده قرمز از لحاظ آسیب‌های اجتماعی بود، گفت: اعتیاد، استفاده از سلاح و سرقت و تشکیل آلودک‌ها و مواردی از این قبیل یک محدوده را به محدوده قرمز تبدیل می‌کند و همین اتفاقات، رودره را به وضعیت قرمز رسانده بود. برای مقابله با این موضوع حتی تیراندازی هم شد. ضایعاتی‌ها، آلودک‌ها و خانه‌های قرمز در این منطقه جمع‌آوری شدند و رودخانه پاک‌سازی شد. بارها داداستن را رودره حضور یافته و حکم صادر کرده و همکاران فراجا منطقه را پاک‌سازی کردند و امروز مردم می‌توانند از رودره فرزند به‌عنوان یک منطقه گردشگری استفاده کنند.

معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران با تأکید بر اینکه فرزند از منطقه قرمز خارج شده است، یادآور شد: ما روزهای قبل نظارت را از شوش آغاز کردیم و خلانیز، کوچ‌به ۲۰۶

<div><div> </div></div>	خبر	<div><div> </div></div>
---	------------	---

مسئول کاردرمانی بیمارستان محک گفت: درمان بازی‌محور کودکان مبتلا به سرطان، کیفیت زندگی آنها را افزایش می‌دهد
سارا ایران‌نژاد، مسئول کاردرمانی بیمارستان محک، گفت: حضور کاردرمان‌ها در کارگروه‌های درمان سرطان کودکان، با توجه به شناختی که از عوارض ماهیت هر بیماری دارند، کمک‌کننده است. این گروه با شناسایی بیماران نیازمند به کاردرمانی، زمینه پیشگیری از عوارض بی‌تحرکی، کاهش استقامت قلبی-تنفسی و عضلانی را فراهم می‌کنند. این اقدامات زمینه افزایش کیفیت زندگی کودکان را فراهم می‌کند.

ایران‌نژاد با بیان اینکه کاردرمانی به معنای استفاده درمانی از فعالیت‌های روزمره با بازی برای تسهیل مشارکت افراد در نقش‌های زندگی است، افزود: در کودکانی که به دلیل ابتلا به سرطان تحت درمان قرار گرفته‌اند، پدیدایش اختلالات جسمی و شناختی به دلیل اثرات بیماری یا درمان‌های مختلفی مثل جراحی، رادیوتراپی و شیمی‌درمانی بسیار شایع است. مسئول کاردرمانی بیمارستان فوق‌تخصصی محک ادامه داد: امروزه با پیشرفت در درمان سرطان و افزایش تعداد افراد بهبودیافته، ضرورت توجه به کنترل عوارض دیررس بیماری، توانمندسازی این افراد، استقلال آنها برای انجام فعالیت‌های روزمره زندگی و توان‌بخشی در زمینه‌های جسمی و ذهنی در جهت بهبود کیفیت زندگی مورد توجه قرار گرفته است.

او با بیان اینکه از کاردرمانی به عنوان یک درمان بازی‌محور و در دسترس قبل از پیشرفت محدودیت‌های بیماران برای برنامه‌ریزی درمانی در فازهای اولیه شروع درمان و پس از جراحی استفاده می‌شود، گفت: شایع‌ترین عوارض در بیماران مبتلا به سرطان، پلزی و پارازی در اندام‌ها، نروپاتی، عدم تعادل و لرزش در اندام‌ها، ضعف عضلانی، مشکلات مفصلی در بیماران بعد از پیوند، اختلال در راه‌رفتن، اختلال یادگیری و مهارت‌های پیش‌نیاز مدرسه، مشکل در تمرکز و حافظه فعال، مشکلات شناختی ناشی از آسیب‌های مغزی و همچنین اختلال در پردازش بینایی و مشکلات درکی و حرکتی است.

ایران‌نژاد توضیح داد: خانواده بیماران محک، از طبقه‌های مختلف اجتماعی و با سطح آگاهی‌های مختلف هستند و تصور والدین این است با درمان کودک، مشکلات جسمانی هم بترفت می‌شود. کاهی نیز در طول درمان با توجه به تمرکز روی مشکلات مهم‌تر، برخی از محدودیت‌های بیمار را گزارش نمی‌کنند.

او با تأکید بر اینکه توان‌بخشی یک پروسه طولانی و زمان‌بر است، گفت: بیماران زمانی رای درمان به توان‌بخشی مراجعه می‌کنند که فرصت طلایی، چه از نظر زمان شروع محدودیت‌های حرکتی و چه از نظر سهولت دسترسی به تیم توان‌بخشی محک (به‌خصوص برای بیماران ساکن مناطق دور از پایتخت)، از دست رفته است. حضور ما در کارگروه‌های درمان با توجه به شناختی که از عوارض ماهیت هر بیماری داریم برای شناسایی بیماران نیازمند به کاردرمانی در فاز پیشگیری یا آگاه‌سازی بیماران جدید از عوارض بی‌تحرکی و ریسک کاهش استقامت قلبی-تنفسی و عضلانی و اهمیت توان‌بخشی به‌موقع کمک‌کننده است. مسئول کاردرمانی بیمارستان محک گفت: تمام بیماران تحت حمایت محک قبل از شروع درمان، حین درمان یا در دوره قطع درمان، جهت مشاوره یا شروع مداخلات توان‌بخشی به این واحد ارجاع داده می‌شوند. هدف اصلی کاردرمانی در محک شامل مواردی از جمله کاهش مشکلات جسمانی در اثر عوارض ناشی از جراحی مغز و ستون فقرات و تومور استخوان، کاهش مشکلات تعادل، حفظ قدرت عضلات ناشی از بستری‌شدن طولانی‌مدت و عوارض دارویی، کاهش مشکلات شناختی، تجویز و آموزش استفاده از وسایل کمک حرکتی و ارتزها و کمک به استقلال بیمار و ارزیابی بیماران قطع درمان است. او در پایان گفت: امیدوارم بتوانیم فاصله بین درمان و توان‌بخشی را که در تمام بیمارستان‌های فعال در حوزه سرطان وجود دارد، کمتر کنیم و نقش مؤثرتری در پیشگیری، کاهش عوارض بیماری‌ها و بهبود کیفیت زندگی کودکان محک داشته باشیم تا دوباره شاهد دودین‌ها و بازی‌های کودکان مبتلا به سرطان در خانواده‌های باشیم.

یک جلسه کاری، شورای اسلامی شهر تهران

و میدان محمديه و از ديگر مناطق بازديد كرديم و از شب تا صبح به زحمت ۱۵ مددجورا جمع‌آوری كرديم، اين در حالی بود که در گذشته بايد از اتوبوس و ميني‌بوس استفاده مي‌کرديم.

زهر شمس‌احسان، عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورا، پس از این گزارش خطاب به معاون شهردار گفت: درباره کارآفرینی و اشتغال پایدار، حلقه نهایی زنجیره توانمندسازی مددجویان بودیم و این می‌تواند متضمن خروج پایدار آنها از چرخه آسیب باشد. در طول سه‌سال و نیم از عمر شورای ششم مدل عملیاتی کارآفرینی سازمان کدام مراحل تکمیلی را طی کرده و چه تعداد از مددجویان موفق به دستیابی به اشتغال پایدار شده‌اند؟ و سازوکار پایش موفقیت این افراد چگونه پایه‌ریزی شده است. با توجه به اینکه تمامیت کارآفرینی در سال جاری با بودجه مطلوبی که در همین شورا برای کارآفرینی مصوب شده است، عملاً راکد بوده، الزام‌نداشتن به ترتیبات تقنینی شورای شهر موجب شده این نکته مهم از یازل توانمندسازی گروه‌های در معرض خطر و آسیب‌دیده ناقص بماند.

در ادامه مهدی چمران، رئیس شورا، توضیح داد: این سازمان تنها نهاد مسئول در شهر در این زمینه نیست. نکات و سؤالاتی که مطرح شد، فقط وظیفه این سازمان نیست و سازمان‌های دیگر نیز در این زمینه مسئول هستند و شهرداری یکی از آنهاست. سازمان نمی‌تواند به‌تنهایی تحقیق، بررسی و نتیجه‌گیری کند. به‌عنوان مثال درباره ایجاد اشتغال می‌توان تنها این سازمان را وادار به پاسخ‌گویی کرد. نکاتی که مطرح شد، باید به طور دقیق بررسی شده و گزارش آن به صحن شورا ارائه شود. در ادامه، حبیب کاشانی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورا، متذکر شد: ما در سال ۱۴۰۰، ۳۵۰ میلیارد، در سال ۱۴۰۱، ۳۹۸ میلیارد، در سال ۱۴۰۲، ۶۰۳ میلیارد و در سال ۱۴۰۳، هزار و ۳۷۸ میلیارد برای اعضای قرارگاه اجتماعی تخصیص اعتبار و بودجه داشته‌ایم و درحال‌حاضر این سؤال مطرح است که آیا با توجه به هزینه‌ای که انجام شده، از آنچه در سطح شهر مشاهده می‌کنیم، رضایت داریم؟ آیا اقداماتی که در ایام مختلف و در شرایط مناسب با مناسبات انجام شده نتیجه واقعی داشته است و می‌توانیم به خود دراین‌باره نمره قابل قبولی دهیم؟ آیا اطهرات شهردار تهران

مبني بر جمع‌آوری کودکان کار از سطح شهر تا عيد نوروز، تحقق یافته است؟ این کار عملی است، اما همکاری جمعی می‌طلبد، بنابراین از معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران درخواست می‌شود اقدامات انجام‌شده را با جزئیات به تصویر بکشد. حیف است که این کارهای ارزنده اطلاع‌رسانی نشود. ناصر امینی، عضو شورای شهر تهران، در واکنش به گزارش امین توکلی‌زاده، معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، گفت: ما در سطح شهر حداقل در طول روز معتاد متجاهر کمتری داریم و هم تعداد کودکان کار کم شده است. شهرداری بلافاصله بعد از گزارش مردم آنها را جمع می‌کند، اما به‌سرعت باز می‌گردد. باید برای چرخه بازگشت این افراد فکری کرد، اما مردم نباید در محله آتیک و مینایی گلایه داشتند که شب‌ها معتادان حضور پرقدرت دارند. بازاری دارند به نام شیطان که تحت تسلط این افراد است؛ به‌اضافه اینکه بعضی از سازمان‌های مردم‌نهاد شکایت‌هایی را مطرح کردند که نه‌تنها شهرداری همراهی نمی‌کند، بلکه امکاناتی که در گذشته در اختیار آنها می‌گذاشت، مثلاً مثل یک ساختمان را پس گرفته است؛ شهرداری به کمک آنها بیاید.

مهدی اقراریان، رئیس کمیته نظارت و حقوقی شورا نیز با اشاره به مداخله شهربازانه در مسئله آسیب‌های اجتماعی گفت: حل برخی از آسیب‌های اجتماعی که در شهر وجود دارد، با مداخله شهربازانه امکان‌پذیر است؛ مثلاً درباره موضوع دره فرزند با اینکه جمع‌آوری معتادان انجام می‌شد، اما ساختار شهری این اصلاح نمی‌شود و این امر موجب بازگشت دوباره این افراد می‌شد. فقر به خودی خود باعث ایجاد جرم نمی‌شود. کلونی‌هایی که در محلات شکل می‌گیرد، موجب بروز برخی مداخلات توان‌بخشی به این واحد ارجاع رفتارها می‌شود. او با بیان اینکه با مداخله ما در برخی مناطق، کوچ معتادان متجاهر به دیگر مناطق شکل گرفته است، یادآور شد: باید برای این موضوع هم تدابیری اندیشیده و اقداماتی انجام شود تا شاهد ارتقای کیفیت زندگی در جنوب شهر باشیم.

میوه‌های خشک، محصول تلاش یک زوج جوان

را گرفتیم؛ چون ارزش غذایی این مواد برای ما خیلی اهمیت دارد. یک چیز دیگر نزدیکی شکل میوه خشک‌شده با نوع اولیه آن است که تلاش می‌کنیم با خشک‌شدن، شکل و طعمش خراب نشود.

در کنار میوه خشک ما عمل هم در بین محصولات خود داریم. این عمل‌ها سه نوع هستند که خودمان مستقیم از زنبوردارهای اردبیل تهیه می‌کنیم. هرکسی که به محصولات ارگانیک علاقه دارد، باید از اجناس ما تهیه کند؛ چون حتماً به آن علاقه‌مند خواهد شد. نکته بعدی اینکه ما در تلاشیم تا خانواده‌ها به جای چیپس و پفک، از میوه خشک در دورهمی‌های خود استفاده کنند. حتی مردم به جای هدیه‌دادن شکلات‌های مانده در سوپرمارکت‌ها به هم، از این میوه‌های خشک به هم هدیه دهند که خوراکی مغذی محسوب می‌شود».

